

Velkuan Sanomat

Julkaisija Pro Sinervo ry: prosinervo@gmail.com facebook.com/sinervontalo

Velkuan ja Livonsaaren alueella Naantalissa ilmestyvä paikallinen tiedotuslehti
Nro 7/2019 7.11.2019

Sinervon Joulunavaus ja myyjäiset aloittavat joulun ajan

Sinervon joulunavaustapahtuma perinteisine joulumyyjäisineen piristää taas pimenevien iltojen ja räntäsateiden keskellä.

Joulun aika alkaa Sinervolla päivää ennen joulukalenterin ensimmäisen luukun avaamista eli lauantaina 30. marraskuuta.

Kello 13 alkavaan Sinervon Joulunavaus -tapahtumaan tuo vipinää Velkuan koulun tanssikerho, joka esittää kaksi taitavaa ja vauhdikasta ohjelmanumeroa: Punaiset raidat ja BandW.

Tapahtumassa vierailee myös kaikille tuttu punanuttu.

Omalta kylältä pukinpussiin

Sinervon joulumyyjäiset on monelle perinteisesti se paikka, mistä hankitaan kaikkien persoonallisimmat joululahjat ja vaivattomimmat herkut. Aika monelle se on myös tilaisuus myydä vuoden mittaan syntyneitä kädentaidonnäytteitä tai edellisinä päivinä kuumeisesti leivottuja kakkuja, joululeipiä ja piparkakkutaloja.

Myyntipöydistä on perinteisesti os-

tettu esimerkiksi villasukkia, pipoja, niskatyyntyjä, joulukoristeita ja joulu-kortteja.

Ostosten teon ja tanssiesitysten lomassa lomassa voi syödä joulu-puuron ja juoda kahvit leivonnaisten

kerä.

Joulumyyjäisten myyntipaikat varataan lähettämällä sähköpostia osoitteeseen prosinervo@gmail.com. Tapahtuman järjestää Pro Sinervo ry Naantalin kaupungin tuella.

Joulunavaustapahtuman odotetuin vieras on kaikille tuttu punanuttu. Kuva viimevuotisesta tapahtumasta.

Sinervolla tapahtuu

Joulunavaus ja Sinervon perinteiset joulumyyjäiset lauantaina 30.11. kello 13–15. Tanssiesityksiä, myyjäiset, puffetista riisipuuroa, kahvia ja leivonnaisia. Joulupukki vierailee!

Kahvakuulaharjoittelua parittomilla viikoilla keskiviikkoisin kello 18. Maksu 2euroa per kerta.

Kuntopiiri parillisten viikkojen keskiviikkoina kello 18. Maksu 2euroa per kerta.

Partiolaiset kokoontuvat Sinervolla torstaisin.

Koululaisten liikuntakerhot: 0-4-luokkalaiset maanantaisin kello 13–14 ja 5-6-lk tiistaisin kello 13–14.

Lisätietoja facebook.com/sinervontalo ja prosinervo.com

Muistoissamme

Kyllikki Lehtimaa

Kuinka kaunis voikaan elämä olla kaiken rauhouden keskellä, kun sitä ohjaa epätietoisuus ja lämmin läsnäolo.

Oman sukupolvensa edustajana äitini ei rakentanut omaa egoaan vaan yhteistä hyvää. Hän sai voimaa ja iloa toisten parhaaksi elämisestä.

Äiti oli elämäntaituri, joka omasi syvällistä elämäntaitoa, jota hän jakoi meille lapsille. ”Mikä huonosti

alkaa, se hyvin päättyy.” ”Elämä ilman juhlaa on kuin pitkä taival ilman majataloa.”

”Ei paha oo kenkään ihminen, vaan toinen on heikompi toista”. Meidät lapset on kyllästetty toivolla ja luottamuksella, että elämä kantaa.

Äiti piti huolen siitä, että me kaikki kolme lasta saimme hyvän koulutuksen, vaikka se tarkoitti lasten lähettämistä pois kotoa varhain.

Illoisuus oli äidille luontaista ja hän nautti aivan pienistäkin asioista, kuten kauniista perhosista. Huumorintaju säilyi hänellä ihan loppuun asti.

Tanssilattialle vanhempani ryntäsivät aina ensimmäisinä, kun nuorempana kävivät iltamissa.. Rytmi oli verissä.

Taitavana käsistään äitini tuotti valtavan määrän käsitöitä matoista pitsiliinoihin, jotka tuovat edelleen paljon iloa niin monelle.

Torielämä Turun torilla kaloja myyden ja myöhemmin isän kuoltua Teersalon rannassa omien tuotteiden kanssa oli äidille elämän suolaa.

Äidin ympärillä oli paljon elämää ja ihmisiä. Koti oli aina avoin kaikille ja meillä asui pitkiäkin aikoja muita kuin perheenjäseniä rikastuttamassa arkea ja kovaa työntekoa.

Oman äitinsä pienenä menettänyt ja sodat kokenutta äitiäni kanto myönteinen elämänsäsenne, kun kohtalo iski lujaa. Äiti oli 48-vuotias, kun isä halvaantui ja joutui rullatuoliin. Äiti hoiti isää saarsa lähes 16 vuotta

Rippikoululaisia 60 vuotta sitten

Elokuussa Velkuan kirkossa muisteltiin omaa ripille pääsyä 60 vuotta sitten neljän silloisen rippikoululaisen voimin.

Velkuan kirkolle elokuiseen luomakunnan messuun kokoon tuivat myös 60 vuotta sitten ripille päässeet Ritva Paavola, Lasse Aimonen, Olli Pihlasto ja Rauno Saarinen.

Helena Kuoras (o.s. Toimio) ei päässyt paikalle, koska asuu Pohjanmaalla ja Reijo Pursimo menehtyi

90-luvulla.

Rippikoulua käytiin Palvan kirkossa, johon merimatka tehtiin yhteysalus Tiuran kouluvuorolla, Tiura aloitti 1957 loppuvuodesta. Rippikoulu kesti 2 viikkoa ja oli kokopäiväinen koulu.

Rippipappina toimi Yrjö H Sallas, hän oli Velkuan seurakunnan viimeinen kirkkoherra ja jota varsinkin po-

Vanhan kuvan ylärivissä poseeraavat Lasse Aimonen (vas.), Olli Pihlasto, Reijo Pursimo ja Rauno Saarinen. Alarivi vasemmalta Helena Kuoras (Toimio) ja Ritva Paavola. Tämänvuotisessa kuvassa mukana ovat Lasse Aimonen, Olli Pihlasto ja Rauno Saarinen sekä Ritva Paavola.

isän kuolemaan saakka.

Äiti opetteli kalastamaan yksin pystykseen hankkimaan elannon. Mannerlaisesta kehkeytyi tosi saaristolainen.

Äiti ymmärsi myös, kuinka tärkeää Velkuan vanhuksille on saada vanheta meren äärellä. Siksi hän Anne-Maija Kivimäen innostamana osallistui aktiivisesti palvelukodin perustamiseen.

Hän toimi pitkään Velkuan palvelukoti ry:n puheenjohtajana ja teki paljon Kummelin hyväksi muutenkin. Äitini on saanut yhdistyksen viirin numero 2.

Turussa syntynyt ja Vaskiolla varttunut äitini hakeutui nuorena naisena Teersaloon Jussilan tilalle töihin. Si-

nervon talolla hänellä oli asunto.

Avioliitto vei Kyllikin Einon vaimoksi Talosmerelle, josta hän vanhuuden myötä muutti taas Teersaloon Kummelin siipeen, lähelle Sinervoa.

Siellä hän myös siirtyi rauhallisesti nukkuessaan ajasta ikuisuuteen.

Kokemamme rakkaus ja huolenpito, ilo kaikista yhteisistä muistoista ja monet äidiltä perityt taidot sekä käden työt ovat syvän kiitollisuuden aihe.

*Satu Hallikainen os. Lehtimaa
Kyllikin tytär*

jat taisivat koetella, koska kerrotaan hänen puuskahtaneen: ”huolettomia poikia” ja milloin jäi pappi kirkkoon välitunnin aikana ”ihan vahingossa”. Rippikoululaiset myös istuttivat syreeniaitaa hautausmaan itäreunalle, mutta aidasta on enää jäljellä yksi ainoa pensas.

Velkuan seurakunta toimi itsenäisenä seurakunta vuoteen 2006 loppuun, jolloin liitettiin Naantalın seurakuntaan. Hallinnolliset asiat hoidettiin naapuriseurakuntien kirkkoherrojen toimesta oman viran ohella vuodesta 1962 alkaen.

Pirjo Järvenranta

Olli Pihlasto (vas.), Lasse Aimonen, Rauno Saarinen ja Ritva Paavola laskivat kukkaset muualle haudattujen muistomerkillle kunnioittaakseen siten Yrjö H. Sallasta ja Reijo Pursimoa.

Sallas oli Velkuan viimeinen kirkkoherra

Yrjö Henrik Sallas tuli Velkuan kirkkoherraksi 1950-luvun lopulla Hämeenkyröstä, jossa hän toimi opettajana ja erään kulmakunnan rukoushuoneen saarnaajana.

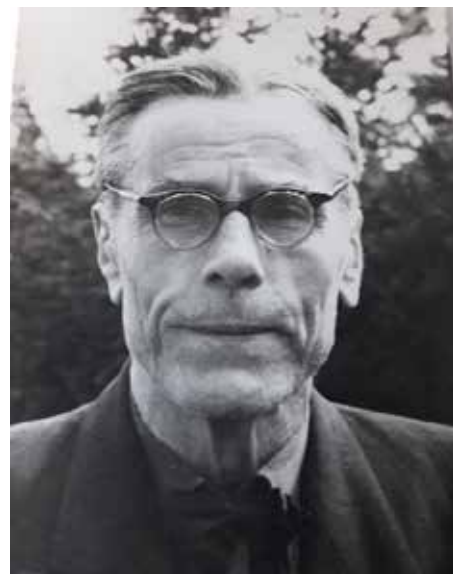
Meidän rippikouluamme suurempi saavutus oli hänen aikaansaamansa pappilan porakaivo. Velkuassa ei silloin oltu edes kuultu kallioon poratuista kymmeniä metrejä syvistä kaivoista.

Aluksi vesi oli erinomaisen hyvää, ja koko kulmakunta kävi pumppaamassa ämpäreihinsä sen ajan ”juoksevaa vettä”. Myöhemmin kunnan toimesta tehtiin pumppu ja painesäiliö kunnantalon kellariin. Ajan myötä vesi muuttui ruosteiseksi kuten monen muun porakaivon vesi paikkakunnalla.

Yrjö Henrik Sallaksen aikana koottiin hyvin usein kolehtia varattomille jumaluusopin opiskelijoille – liittyköhän tämä hänen omaan henkilöhistoriaansa – ja seuroissa luettiin kirjaa nimeltä *Heränneen kansan äitejä*.

Tupakanpolton vaaroista valistaminen ei tuottanut myönteistä vastakautta. Osuuskaupan penkillä käydyn pitkän keskustelun jälkeen Kesäniemen Antti Pietilä tokaisi: ”siitä huolimatta viisi laatikkoa Pilli-Klubia”. Tavallisesti hän osti kaksi askia kerralla.

Kirkkoherran rouva Anna Sallas oli huomattavasti miestään rauhallisempi henkilö. Hän hoiti diakonian ja osallistui Marttojen toimintaan ja ym.

Yrjö Henrik Sallas oli paitsi saarnamies myös opettaja ja tietokirjailija. Hän on kirjoittanut muun muassa kansakoulun historian oppikirjoja.

kulttuuriin. Velkuan kirkkokuoron hän elvytti vuosien tauon jälkeen ja johti sitä Velkuassa oloaikansa.

Velkuasta Sallakset muuttivat Turkuun Kerttulinkadulle vuonna 1962.

Lasse Aimosen muistelemaa

Palvan palopumppu toimii kuplavalokkarin varmuudella

Saarilla on oltava oma-varaisia vaikkapa palokaluston suhteen. Loppukesästä testattiin Palvan palokaluston kunto.

Palvan palopumppu tarvikkeineen löytyy koulun tienristeyksen liepeiltä Jukka Pietilän kuorma-autovarikolta. Siirrettävä pumppu ja 300 metriä erikokoista letkua on varastoituna oranssikuomiseen henkilöauton peräkärryyn. Peräkärry kulkee kevyesti auton ja mönkijän perässä.

Talviaikaan Erkki Pietilä on pitänyt sähkökäynnisteisen pumpun akun latauksessa.

Kalustoa testatessa peräkärry siirrettiin ensin mönkijällä koulun viressä olevan lammikon viereen. Siitä pumppu työnnettiin käsin lähelle vettä. Pumpun imuletku on noin 8 metriä eli aika lähelle vettä täytyy päästä.

Imuletku ja paloletku suuttimisineen viritettiin valmiiksi. Kone starttasi ensimmäisellä yrityksellä, vaikka sitä ei ollut käytetty vuoteen. Ja vettä lensi! Aikaa siitä, kun peräkärryä alettiin purkaa, kului 5-10 minuuttia. Ei huono tulos!

Palvan palopumppu on modifioitu kuplavalokkarin ilmajäähdytteisestä moottorista. Sen tuotto riittää ainakin harjoituksessa parille paloruiskulle.

Palotilanteessa pumppu viedään paloa lähimpään vesipisteeseen. Sieltä vedetään 4-tuumaiset siirtoletkut palopisteeseen. Vesi haaroitetaan

kahden tuuman paloletkuilla sammutusruiskuille.

Toisessa vaihtoehdossa palopisteelle tuotu runkoletku kytketään paloauton pumppuun ja palokunta sammuttaa palon. Joka tapauksessa siis käytetään saaren palopumppua.

Harjoituksen jälkeen todettiin, että palopumpun käyttö on hallinnassa. Ongelmaksi jää ihmisten saanti pumpun siirtoon ja kokoamiseen. Päädyttiin perustamaan soittorinki tai WhatsApp ryhmä.

Ryhmän kokoajaksi ja ylläpitäjäksi sovittiin Pirjo Järvenranta. Hänelle voi ilmoittaa halukkuutensa osallistua mahdollisuuksien mukaan palokaluston siirtämiseen ja kokoamiseen. Pir-

jon puhelinnumero on 0405931311.

Palotilanteessa saarillakin soitetaan hälytyskeskukseen eli numeroon 112. Hälytyskeskus lähettää tiedon muun muassa Askaisten VPK:lle. Sieltä paloviesti tulee Pirjo Järvenrannalle ja Seija Pietilälle. Hätäkeskuspuhelun jälkeen voi soittaa myös suoraan Pirjolle ja Seijalle.

Jokaisen kannattaa miettiä, mikä on kotona lähin vedenottopiste, johon palopumpun saa kuskattua. Ensin peräkärryllä lähelle ja sitten pumppu, jossa kottikärryn kokoiset pyörät ja painaa 150 kg, veden ääreen. Matkaa pumpusta veteen saa olla enintään kuusi metriä ja pudotusta kaksi metriä.

Teksti: Seppo Hovila

Kuva: Pirjo Järvenranta

Kurjen tilan lihatuotteita

Jauhelihaa,
keittolihaa,
paistia, nakkeja,
makkaraa.

Sopimuksen mukaan:
p. 040 531 8122 / Leena Raita

Saariston Joulunavaus ja myyjäiset Sinervolla lauantaina 30.11. klo 13–15

Velkuan koulun tanssikerho esittää:

Punaiset raidat, BandW.

Joulupukki vierailee!

Tule tekemään jouluostoksia tai varaa myyntipöytäsi sähköpostilla: prosinervo@gmail.com

Puffetista kahvia, leivonnaisia ja joulupuuroa.

Velkuan Sanomat on Velkuan ja Livonsaaren alueella joka kotiin jaettava paikallislehti, jota julkaisee Pro Sinervo ry. Näköislehti ja aiemmin ilmestyneet Velkuan Sanomat löytyvät netistä osoitteesta prosinervo.com/velkuan-sanomat

Tiedustelut: Susanna Viljanen p. 040 531 8427. Ilmoitukset, jutut ja muu materiaali: prosinervo@gmail.com

Lehden taitto ja ulkoasu: Viestintäosasto Susanna Viljanen, viestintaosasto.fi